

изъ двѣхъ дѣтвенныхъ оученикомъ, и плѣдци, вопіаше: оубо
мнѣ, каку страждеша, всѣхъ хрѣсѣи сѣи безстрастїе;

На лѣтѣ рѣи: Блаженна, праздника, и на Октѣвѣи: и
стѣи, пѣснь Г. а. Прокіменъ, гласъ А: Оубо моѣ

возглаголю премудрость: Стихъ: Оубо слышите сѣи всѣ
языцы: Апѣла ко Евреямъ, зачало тѣи. Алмадїа, гласъ Б:

Оубо праведнаго подѣи премудрости: Стихъ: Законъ
бѣи сѣи въ сѣи сѣи. Евѣи мѣи, зачало А.

Прѣи: Въ пѣмѣи вѣи бѣи праведникъ:

Слѣи прѣи Оубо нашеи кѣи, и бѣи бѣи. На мѣи вѣи стѣи. На Гѣи воззвѣи, гласъ А.

Подобенъ: Всехвальни мѣи:

Оубо бѣи кѣи, въ мѣи и бѣи, и въ воз-
держанїи прилѣжномъ, тѣи сѣи дѣи гѣи чѣи пред-
ставляи сѣи, и ѡтѣи жилище и домъ дѣи прѣи быи
сѣи. тѣи же гѣи преподѣи сожитѣи и праведнымъ,
вѣи ѡ рѣи гѣи достѣи прѣи сѣи: сѣи же моли бѣи-
мѣи, дарѣи дѣи нашимъ мѣи и вѣи мѣи. Два.

Иже неправедно и разбойнически посланныи, тебе ѡкорѣи
преподобне, видѣи бѣи сѣи, тогѣи напрѣи сѣи-
сѣи возбранѣи, ѡнѣи же познѣи свое безчелѣи
сѣи, и кѣи тебѣи прѣи поклѣи, ты же мѣи-
сѣи сѣи наказѣи сѣи. бѣи же ѡ наѣи моли,
дарѣи дѣи нашимъ мѣи и вѣи мѣи.

Оубо кѣи, иже иногѣи чѣи вражѣи совѣи по-
сѣи, и сѣи пакѣи хотѣи тебѣи сотворѣи,
но помѣи бѣи сѣи тобѣи бывѣи познѣи, и кѣи тебѣи
прѣи поклѣи, любѣи прѣи сѣи, и мѣи
наказѣи, твоемѣи сѣи сѣи сѣи. тѣи же
моли, дарѣи дѣи нашимъ мѣи и вѣи мѣи.